

מסורת הש"ס

(ה) חמשה ט"ז (ב) פ"ח
נוספות נכסות לר' ד"ה
נזק וזכ"ל (ג) לנעיל פה
קמח פט"ז (ד) נוספת
ד"ה ח"ד"ה (ה) חמשה
ט"ז (ו) שס"ט פ"ח טח
נזק פס"ח נכסות ג
נזק פס"ח (ז) חמשה
ג נזק ח"ה כ"ח יג
נזק כ: עדות פ"ח
נזק (ח) נכסות טח"ז
(ט) שך ל"ב י' נכסות
קמח פט"ז

ורה אור השלם

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

האשה פרק שמיני פסחים

המקרים. יש צבגל הרצה: עירינא. סל: כמה די הני צוואה.
הר המורה וסדה דיחאק וציה אל דיעקב
הציה התפללו: שקראו ציה. מקום מיושב: יום
יוס כניסיהון מתרגמיון וקרי ליה יום מציאת בראשית:
יוס יורעאל.

תמרים ועסקו בתורה ^כעולא אקלע
לפומבדיתא קריבו ליה מירינא דתמרי אמר
להו כמה כי הני בווא אמרו ליה תלת
בווא אמר מלא צנא דדובשא בווא
ובבלאי לא עסקי באורייתא בלילאי צערוהו
אמר מלא צנא סמא דמותא בווא בבבל
ובבלאי עסקי באורייתא ואמר ר' אלעזר מאי
דכתבי והלכו עמים רבים ואמרו לכו
וועלא אל הר ה' אל בית אלהי יעקב וגו'
אלהי יעקב ולא אלהי אברהם יצחק ויעקב
לא כאברהם שכתוב בו הר שנאמר ^{כא}אלה
יאמר היום בחר ה' יראה ולא ^{כב}יצחק
שכתוב בו שדה שנאמר ^{כג}יצחק לשוח
בשדה אלא כיעקב שקראו בית שנאמר
ויוקרא את שם המקום ההוא בית אל א"ר
יוחנן גדול קבין גלות כיום שנבראו בו
שמים וארץ שנאמר ^{כד}ונקבצו בני יהודה ובני
ישראל יחדו ושמו להם ראש אחד ועלו מן
הארץ כי גדול יום זרעאל וכתבי ^{כה}ויהי ערב
ויהי בקר יום אחד: יתום ששחטו עליו
אפוטרופסין וכו': שמעת מינה ^{כו}שה ברירה
א"ר יורא ^{כז}שה לבית מ"מ ת"ר שה לבית
מלמד שאדם מביא ושוחט על ידי בנו ובתו
הקטנים ועל ידי עבדו ושפחתו הכנענים בין
מדעתן בין שלא מדעתן אבל אינו שוחט על
ידי בנו ובתו הגדולים ועל ידי עבדו ושפחתו
העברים ועל ידי אשתו אלא מדעתן תניא
איידך ^{כח}אלא ישחוט אדם לא על ידי בנו ובתו
הגדולים ועל ידי עבדו ושפחתו העברים
ועל ידי אשתו אלא מדעתן אבל שוחט
הוא על ידי בנו ובתו הקטנים ועל ידי
עבדו ושפחתו הכנענים בין מדעתן ובין
שלא מדעתן ^{כט}ויכולן ששחטו ושחט רבן
עליהן יוצאין בשל רבן ואין יוצאין בשל
עצמן חוץ מן האשה שיכולה למחות
ויכול דדמי לה הא גופא קשיא אמרת חוץ מן
מחיי הא לא מחי נפקא בשל בעלה והא קתני
דעתן לא סתמא לא נפקא ^למאי אלא מדעתן
אפוקי היבא דאמור לא והא כולם ששחטו
רבן דבסתמא וקתני חוץ מן האשה מפני
ששחטו אין לך מחיי גדול מזה: עבד של
ינא סבא לר"ז תנן עבד של שני שותפין לא
מוזה אוכל רצה מזה אוכל א"ל ^{לא}עינא סבא
ומינך תסתיים שמעתתא ^{לב}מתניתין בדקפדי
י: מי שחציו עבד וחציו בן חורין לא יאכל
ללא יאכל אבל משל עצמו יאכל והא תניא
רבו לא קשיא כאן כמשנה ראשונה כאן
חציו עבד וחציו בן חורין עובד את רבו
חוד דברי בית הלל בית שמאי אומרים
תתנתם

שמעתי מיה ים בריה. הכא לא שיך מאי רוגה נשעת שמיטה
דבשלמא לעיל אשמעינן דאי לא ציררה נשעת שמיטה
לאימה חובלת כלל א"ע דס"ד דבחר בעלה גרידא טפי אבל הכא אם
רוגה נשעת שמיטה מאי קמ"ל: **יזהר** אביי מ"ב. מ' משום דשה

לר"ו גופיה בפרק אין בין המודר
והדרס דף נ"ג. ואם תאמר והיאך
מאכל פסח שלא למנויו נהי דקטן
אוכל נבילות אין ביד מנווין להפרישו
לספוט לו בידים אסור כדאמר בפ'
חוש (יבמות דף ק"ד). ואורי' דהתם
נלפינן מלת נבילות ולא אסור אלא
דומא דפריש' ונבילות אכל כה"ג
לדאכל חנוך מזה שכל

על ידי בני ובתי הקטנים.
כפ"ק ד"מ (דף יג:) גבי
מזאיה איכא למאן דלמך קטן
קטן ממא אלא גדול וסופך על שלחן
אביו וזו קטן הכא ע"כ קטן קטן
ממאמר' בין מדעתו בין שלא מדעתו
ושלא מדעתו אמרינן בסמוך היינו
דלמך לא וגדולים פסטיט דש
יבדס למחות אפי' סמויין על שלחן
אביהו: וכו' ששחמו בו. קמ"ל
אפי' סתמא כיון דשחמו אין לך
מיוחא גדול מזה דלמך' בסמוך:
מתניתין ברקפ' אהרין. אין
לפ' דקפיי שאלן לך

[illegible]

ועל שפה ומותר נמי בצד חירות דמורתי ומומזרי מותרים ללא זה בזה וי"ל אי חליו עבד קדושין תופסין אחי זה עבדות ומשפחה צלד אשת איש וזה תפסו אכן כנ' בעלמא צבילת וזות ויהסולת (ביעין גמ.) משפא קא ייה א תפסו אי לא ועוד אור"מ דל"ן (א) תקנה להרבות מומזרין וזאת האמר רש"א מניה דמורתי ונתיבי מותרים ללא זה בזה וי"ל דלף עבד ב' דממזר מותר בשפחה אחי אפסוד דלפזר זה דקדש ועומד והא הממזר שגזר מאסור דלא תפסי קדושין ולכן מותר בלאו דלא יידיה קדש והא דלמרינן ביש מותרות (בימתי דף פה:) דמותרות ונתיבה מרגלא ליה (ג) לפי שיכול להכשיר ורעו שישא בנו שפחה ואל קע ב' דנתינן אסור בשפחה האי גזרא לא אכפת ליה באסור דהא קא נתיבי מניה: סופי

עין משפט
גר מצוה

ה' א מ"ד מ"ב מהלכות
ק"פ הלכה ח:
ו ב שם הלכה ט:
ז ג שם הלכה ט:
ח ד שם הלכה י:
ט ה שם הלכה יב:

הגהות הב"ח

(א) תום' ד"ה לשא וס'
ועוד אור"ת דלץ זו
תקנה: (ב) בא"ד מרגל
ליה לישראל לפי שיטל:

דבינו חנאל

[illegible]